

שטמאו את המקדש בנשים נכריות. מכאן, מי שטמא את עצמו למטה, הוא טמא למעלה. ומי שמקדש עצמו למטה, מקדש למעלה. ועל כף היו ראויים שיעשה להם נס באותה שעה שיצאו מכלל כמותה שעה שיצאו ממצרים, אלא שגורם החטא.

ובחמשה עשר לחדש הראשון החלק של אברהם, שהוא ראשון ואחוז בדרגת חסד, אנו מקריבים לקדוש-ברוך הוא שני פרים, להוסיף שני חלקים לדרגת חסד מהעתיק הקדוש. איל אחד כנגד דרגת יצחק, וצריך איל, לשון של תקיפות, משום שחלקו חזק המים. וצריך שתפסים אותה דרגת הגבורה עם חסד עליון לעשות חסד עם כל ישראל, ולהפירע מאותם שמציקים להם, ולהקיפו צד המים. זהו שכתוב (בראשית ל) מחשף הלבן.

שבעה כבשים תמימים - כנגד כל הדרגות שישתלמו בו. וכן בכל יום ויום שבעה כבשים, ביום הראשון של כל שבועת הימים העליונים, כל אחד נתקן בסוד של שבע, ויהיו שבע שבתות תמימות לקבל את האור העליון של התורה. שעיר חטאת לכפר על טמאת המקדש, ולא תהיה רשות לאותו שעיר לערוב ולא להסטיין על ישראל.

(במדבר כח) וכיום הפכורים בהקריבכם מנחה חדשה - כנגד דרגת יעקב, שהרי אז נתקן העולם והתחדש, ואנו מונים שבעה שבועות כדי לחבר הכל ביובל העליון, שנותנת לבן הפכור הזה עטרה של תורה

שנכללת בארבעים ותשעה פנים, ויצאה מחכמה העליונה באותם חמשים שערי בינה, ונתנה לבן הפכור הזה על ידי משה שאחוז גם בדרגה זו. זהו שכתוב (שיר א) צאינה וראינה בנות ציון

דמסאב גרמיה לתתא, מסאב לעילא. ומאן דקדיש גרמיה לתתא מקדש לעילא. ועל דא ראויין הוו דיתעבד להו ניסא בההיא שענתא דנפקו מכלל כשענתא דנפקו ממצרים. אלא דגרים חובא.

ובחמשה עשר לירחא קדמאה חולקא דאברהם דאיהו קדמאה ואחיד בדרגא דחס"ד. אנו מקריבין לקדשא ברין הוא תרין פרים לאוספא תרין חולקין לדרגא דחסד מעתיקא קדישא. איל אחד לקבל דרגא דיצחק ובעינן איל לישנא דתקיפו, בגין דחולקא דידיה תקיפו מנא. ובעינן דיסתפם ההוא דרגא דגבור"ה בחסד עלאה למעבד טיבו עם כל ישראל. ולא תפרעא מאינון דעאקין לון ולאסתרא ליה סטרא דמיין, האי דכתיב (בראשית ל) מחשף הלבן.

שבעה כבשים תמימים. לקבל פלהו דרגין דישתלמוין ביה. וכן בכל יומא ויומא שבעה אמרין ביומא קדמאה דכולהו שבעה יומין עלאין כל חד אשתלים ברזא דשבע ויהון שבע שבתות תמימות לקבלא נהירו עלאה דאורייתא. שעיר חטאת לכפרה על סאיבו דמקדשא ולא יהא ליה רשו לההוא שעיר לערבבא ולא לאסטנא על ישראל.

וביום הפכורים בהקריבכם מנחה חדשה. (במדבר כ"ח) לקבל דרגא דיעקב דהא כדן אשתלים עלמא ואתחדש. ואנו מנינן שבע שבועין בגין לחברא כלא ביובלא עלאה דיהבא להאי ברא בוכרא עטרה דאורייתא דאתפלילת בתשעה וארבעין אנפין ונפקא מחכמה עלאה באינון חמשין שערי בינה.

שנכללת בארבעים ותשעה פנים, ויצאה מחכמה העליונה באותם חמשים שערי בינה, ונתנה לבן הפכור הזה על ידי משה שאחוז גם בדרגה זו. זהו שכתוב (שיר א) צאינה וראינה בנות ציון

בְּמִלְךָ שְׁלֵמָה, בְּמִלְךָ שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ. [הרי'] שְׁהָרִי בְּאַרְנוּ שְׁדָרְגָה זו שְׁלֵמָה מִכָּל הַצְּדָדִים, וְשֵׁלֶם נִקְרָא בְּסוּד הָאֲמוּנָה, שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית כ"ה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ - זֶה כְּשֶׁנִּתְּנָה [וְהָרָה]. וְכִיּוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ - כְּשֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

בֵּא רָאָה, כְּתוּב (שְׁמוֹת י"ט) בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁהַתְּחִבָּרָה דְרָגָה זו שְׁנִקְרָאת שְׁלִישִׁי בַּחֲדָשׁ, וְהִיא חֲתָנָתוֹ, עַל זֶה כְּתוּב (ש"ס) וַיַּחֲזֵן שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר. דְרָגָה זו הַבֶּן הַכְּבוֹד. נֶגֶד הָהָר - כְּנֶגֶד אוֹתוֹ הַר שְׁנוֹדֵעַ שֶׁהוּא קָטָן מִכָּל הָהָרִים שְׁלִמְעֵלָה, שֶׁהוּא רָם וְנִשְׂא כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר לְמַעְלָה, וְנִקְרָא הַר סִינִי. שְׁהָרִי שְׁבַעַה הָרִים וְשְׁבַעַה יָמִים וְשְׁבַעַה אֲרָצוֹת בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שְׁבַעַה יָמִים עֲלִיוֹנִים, וְלֹא בְּחַר מִכָּלֶם לַתַּת תּוֹרָה אֲלֵא בְּהַר סִינִי, שֶׁהוּא הַסּוּד שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְגַם בְּיָם כְּנֶסֶת, שְׁפָא מִשֵּׁם תְּכַלֵּת, שְׁדוּמָה לְכֶסֶת הַכְּבוֹד. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כְּנֶסֶת זֶה הַצְּדִיק, וְזֶהוּ יָם כְּנֶסֶת, כְּפִי שְׁפָרְשׁוּ הַחֲבָרִים.

כְּנֶסֶת הָיָה תְלוּי לְמַעְלָה מִמִּטָּתוֹ שֶׁל דָּוִד, וּבְשַׁעַה שְׁרוּחַ צְפוֹנִית מְנַשְׁבֶּת בּוֹ, מְנַגֵּן מֵאֲלֵיו, וְדוֹד קָם לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה לְהַתְּחַבֵּר עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וּבְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַשְּׁבִיעִית שֶׁל הַכֹּל, הַנִּקְדָּה הָאֲמֻצְעִית שֶׁל אֶרֶץ הַתְּחִתּוֹנָה בְּחַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִיא כְּנֶגֶד הַנִּקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה.

מָה הַטַּעַם בּוֹ בְּהַר סִינִי שְׁלִמְעֵלָה לַתַּת בּוֹ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְסִימְנִיךָ בְּאַרְוֹן זֶה לַתַּת בּוֹ בְּרִית? מִשּׁוֹם שְׁבַכְתָּב אֲרוֹן זֶה מְנַחֵם כָּל הַגְּנוּזִים הַטּוֹבִים, וְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שְׁנִקְרָאת בְּרִית, מְנַחֵת בּוֹ, וְכָל כְּפִלֵי הַקֶּרֶב

וְאַתִּיִּהִיבַת לְהָאִי בְּרָא בּוֹכְרָא עַל יְדֵי דְמִשָּׁה דְאַחִיד נְמִי בְּהָאִי דְרָגָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ג') צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֵמָה, בְּמִלְכָּא דְשְׁלֵמָא כְּלָא דִּילֵיהּ. (וְהֵא) דְהָא אוּקִימָנָא דְהָאִי דְרָגָא שְׁלִים מִכָּל סְטָרִין וְשְׁלִים אֶקְרִי בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית כ"ה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ. דָּא כַּד אַתִּיִּהִיבַת (אוּרִיִּתָּא). וְכִיּוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ. כַּד אַתְּבַנִּי בִּי מִקְדָּשָׁא:

הָא חֲזִי כְּתִיב בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי דְאַתְחַבֵּר הָאִי דְרָגָא דְאַקְרִי שְׁלִישִׁי בַּחֲדָשׁ וְהִיא חֲתוּנָתוֹ, עַל דָּא כְּתִיב (שְׁמוֹת י"ט) וַיַּחֲזֵן שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר. הָאִי דְרָגָא בּוֹכְרָא. נֶגֶד הָהָר לְקַבֵּל הַהוּא הַר דְאַתִּיִּידֵעַ דְּאִיהוּ זְעִיר מִכָּל טוֹרֵיָא דְלַעִילָא דְאִיהוּ רָם וְנִשְׂא כַּד אַתְחַבֵּר לַעִילָא וְאַקְרִי הַר סִינִי דְהָא שְׁבַעַה טוֹרִין וְשְׁבַעַה יוֹמִין וְשְׁבַעַה אֲרָצוֹת בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵלְמָא דְאִינוּן לְקַבֵּל שְׁבַעַה יוֹמִין עֲלָאִין וְלֹא בְּחַר מִכָּלֶהוּ לְמִיָּהֵב אוּרִיִּיתָא אֲלֵא בְּהַר סִינִי דְאִיהוּ רִזָּא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְכִיּוֹם כְּנֶסֶת נְמִי דְאַתִּי מִתְּמָן תְּכַלֵּת דְדָמִי לְכֶסֶת הַכְּבוֹד. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כְּנֶסֶת דָּא צְדִי"ק וְהָאִי יָם דְכְּנֶסֶת הוּא כְּדֵאוּקְמוּהָ חֲבָרִיָּא.

כְּנֶסֶת הָיָה תְלוּי לְמַעְלָה מִמִּטָּתוֹ שֶׁל דָּוִד, וּבְשַׁעַה שְׁרוּחַ צְפוֹנִית מְנַשְׁבֶּת בּוֹ מְנַגֵּן מֵאֲלֵיו. וְדוֹד קָם לְמַלְעִי בְּאוּרִיִּיתָא חֲצוֹת לַיְלָה לְאַתְחַבֵּרָא בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וּבְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁבִיעֵאָה דְכוֹלָא נְקוּדָה אֲמֻצְעִיתָא דְאַרְעָא תְּתָאָה, בְּחַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהִי לְקַבֵּל נְקוּדָה עֲלָאָה.

מֵאִי טַעְמָא בִּיהַר סִינִי דְלַעִילָא לְמִיָּהֵב

בִּיהַר אוּרִיִּיתָא שְׁבַכְתָּב וְסִימְנִיךָ בְּהָאִי אֲרוֹן לְמִיָּהֵב בִּיהַר בְּרִית, בְּגִין